



Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Migrat à
vita.

inieceto in collum sine eum protrahens clamor
Trahamus bubalum in bubulci stabulum. At
cus ea contumelia supplicioque nihil motus
res Deo sine fine gratias agebat, exclamansque
manus tuas, Domine, commendo spiritum meum
impollutam inter carnificum manus Deo
tradidit. Gens autem indomita & effrenis col
yndique sarmentis raptim pyram ingentem
uit, vt sacrum corpus flammis illis absumeret.
uina prouidètia repentè excitatus turbo, cum
rendis tonitruis ac crebris fulgetris omnem
tudinem in effusam fugam compulit, immo
de celo imbribus sublatas in altum flamas ex

Sepelitur à
fidelibus cū
honore.

Tunc Christiani secretas à cineribus viri san
liquias magno cum honore ac gaudio colle
collectasq; cum precibus ac hymnis in mo
tum è lapidibus excisum intulerunt.

Forma S.
Marci.

Fuit autè B. Marcus primus omnium qui in
pti Alexandria Christi Ecclesiã suo sanguine
gnauit: Vir canis aspersus, oblogo naso, sub
supercilio, pulcher oculis, recalua ster, proli
ba, velox incessu, habitudinis optimè, gratia
affectiõe continēs, ac gratia Dei repletus

MARTYRIUM S. BASILEI EPISCOPI

Amasea. ex ea quæ est per Iohannem Presbiterum
Nicomedia scriptum. Extat in Metaphrasi

26. Aprilis.

Cum deuiceto Maximino impio Christo
hoste Licinius totum sub se Orientem
iugasset, pacemque tyrānorum armis
secutionibus fugaram diuina virtute quā
minio reuocasset, accidit vt protinus, vel pro
rerum suscellibus elatus, vel demonis flammis
Christianam Rempub. pace & otio confectam

gentem per suos satellites oppugnabat, concitatus
 vero furore ac scelere perturbaret. Nam cum ad
 eam usque diem animum suum sceleris & perfidia
 plenus simulata quadam fidei ac religionis specie
 occultasset, tum impietatem adeo impudēti ac ne-
 fario anu expromere coepit, vt impio deorum sa-
 crificio se suosque omnes polluere non contentus,
 omni nefanda libidine per summum scelus sum-
 mamque virginum ac matronarum iniuriam con-
 tinuaret. Rapiebat scelestus violenta manu sen-
 tentas mulieres virginesque Dei hominumque fidem
 exstantes, eosque in omnium conspectu ad suam
 libidinem abutebatur. Ad hæc, infinitis calamitati-
 bus alijs miseram gentem opprimere nõ desistebar.

Quæ cum pia Licinij coniunx magni Constantini
 generiani foror videret audiretque, miseræ gētis ca-
 lamitates miserata clanculūm piū Imperatorem
 per litteras monuit vt Licinium per omnia libidinū
 genera vagantem comprimeret, multosque mortales
 eius furore liberaret. Erat ea tempestate virgo
 Glaphyra Regine deputata obsequijs, moribus ac vi-
 ritate adeo eximia vt nihil in ea desiderari
 possit. Hanc Licinius propter formę elegantia cum
 periret, ad nefarium coitum per Benignum cubi-
 culi præfectum inuitabat. Illa vero virginittatis
 sanctissima a tota mente scelus detestabatur, ac viam
 ad modum exquirebat quo Licinij congressum
 subfugeret. Tandē ex Regina ipsius cōsilio, sum-
 ptu vili veste, in Armenię regione aufugit inque vr-
 bem Amaseam peruenit: vbi a Quintio vrbis illius
 præcipuo cum prius illustri hospitio excepta fuit. Erat
 tunc tempore apud eundē Quintiū Basileus loci il-
 lustri sanctissimæ sanē eximius & virtutibus admirandus.
 Quæ cum templū insigni opere cōstrueret, magna que

Licinij si-
 mulata re-
 ligio.

Effrenis li-
 bido.

Licinij con-
 iunx accusat
 maritum ap-
 ud Impera-
 torem Con-
 stantinum.

Glaphyra
 virgo fugit
 impium Li-
 cinium.

Venit a d Ba-
 sileum & su-
 as ei offert
 facultates.

T 4 pecu-

pecuniæ inopia laboraret, Glaphyra (hoc nomen virginis nomen erat) ingentem auri & argenti qua donata à Regina abierat, in ædificationem tulit, omnesque ferè facultates ad Basilei voluntatem liberaliter expendit.

Temporis deindè interuallo Licinius in bello Glaphyræ fuga facibus furoris inflàmatus in prævincia Præsidentem edictum, quo virginem cum Basileo Antistite ferreis constrictam ad se mitti mandabat. Sed diuina factum est

Glaphyra feliciter obit.

Basileus vincitur ad Licinium.

dentia vt antè vitam hanc miseram & caducam meliore permutaret, quàm tyrani vultum. Itaque Præses ab omni humanitate & misericordia alienus accepto edicto sanctum Episcopum conuictum vinculisque adstrictum ad Regem missum vir sanctus multis in via onustus cõmestitiam urbem Nicomediam deductus, tetrum carcerem coniectus. Assumpserat sibi diaconos itineris & laborum suorũ comites, Partheos & Theotimum insigni pietate ac eruditione quos ad futurum certamen verbis planè dimicanti fortiq̃ue animo subeundum hortatus est.

Iacebat vir sanctus humi prostratus coram cælum mente intentus cum subito irrupissent carcerè carnifices, dimissis iam antè diaconos scopum corripiunt, vincitũque ad regem delatum. Ibi post crimina falso obiecta eaque diluata rege sacrificare iussus est. Si faceret magno honoris honore abiret; sin minus diris excarnationibus supplicijs vitam cum morte mutaret. Basileus rō qui mente ac cogitatione in caelestibus habitabat calcatis huius mundi iam antè honoribus

Basilei responsū ad regem.

uirijs respondit: Se nunquam eorum demeritum perituros honores semper

caelestis regni gloriae proponere velit. His auditis
rex mandavit Tribuno, ut capite truncatum in ma-
ris fluctibus demergeret. Fuit continuo crudelis regis
ipsum mandatum sacro Antistiti expositum: qui in-
credibili cum gaudio illud excipiens, dixit: nihil
sibi potius in votis esse quam capite non modo trun-
cari, sed infinitos pro Christi nomine cruciatus
sustinere.

Hanc animi constantiam Tribunus cum intelle-
xisset, iussit mediocriter flagellis caesum capite ple-
dit, ac truncum corpus maris fluctibus demergi. At
episcopus ea sententia exultans certamen intrepidi-
do animo praestolatus est, vltroque inimici rabiem
provocavit: quod citius mortalitatis solutus erga-
lulo, desiderato Domini Dei sui conspectu fruere-
tur. Itaque fixis in terram genibus preces insigni sa-
ne cum pietate ad Deum, cum pro se, tum pro com-
misso sibi grege fudit, extentamque animo maxi-
mo cervicem ferendam carnifici praebuit: vnaque
percussus plaga praecalam martyrij palmam ade-
pensus est. Corpus fuit in mare piscibus deuorandum
truncum capite obiectum: sed o immensam Dei bo-
nitatem, qua ipsa etiam cadauera eorum, qui pro
nominis eius gloria decertant, prosequitur. Ecce
enim Parchenius & Theotimus nocturna visione a
Deo admoniti ut preciosas illas reliquias ad dex-
tram vrbis sinum piscarentur, misso in mare reti
corpus ita capiti coniunctum extraxerunt, ut sola
sectionis vibex in sacro illo collo inueniretur: nec
tantum ab omni corruptione liberum sed tanta in-
super odoris suauitate refertum, ut incredibilem
omnium naribus voluptatem, iucundissimumque
oculis spectaculum praerberet.

Funus multis fuit lachrymis pro gaudio suscipi-
ratum

Flagellatus cae-
sus capite,
plectitur.

Corpus eius
capiti diui-
nitus iunctum
ex aquis ex-
trahitur.

ratum & Amaseam in templum nuper ab ipso
 tistite constructum, illatum: vbi inter alia san-
 rum martyrum corpora admirandis operibus
 rum, maximum loci illius incolis solatium
 bus asperis præstat.

VITA BEATISSIMI RICHARII PA-
 sbyteri. ex ea quam Albinus Flaccus ad Carolū
 peratorem scripsit. Claruit circa annū Domini
 centesimum irigesimum.

26. Aprilis
 Richarij pa-
 ria.

Eius con-
 uersio.

Temporibus Dagoberti Francorum regis
 riosissimi, Richarius quidam in villa Ce-
 la prouinciæ Pontinæ nō tam nataliū
 dore, quā morū honestate ac omni probitate
 lustris, velut quidam lucifer inter vmbas or-
 micuit. Contigit autem illo tēpore duos sac-
 tes, quorū prior Caidocus vocabatur, virtutū
 niū meritis ac præcipua sanctitate florentes de-
 berniæ partibus ad Pontinas peruenire regi-
 optimam diuini verbi semētem in terram ster-
 prorsusque incultam iacerent. Sed cū à loci
 rusticis propter morū insolentiam, non modo
 admitterentur, sed quā plurimis etiā affectū
 à finibus illis expellerentur, Richarius impu-
 conatibus obfistēs, Christi seruos de manib⁹
 rum ereptos domū suā deduxit: ac singulari
 benignitate fouit. Interea cū quotidie de re-
 uinis mirabili eloquentiæ suauitate differere-
 chariū aded̄ diuini amoris igne inflāmarunt,
 licitorum etiam leuissimorū memor incredulū
 chrymarum vim profunderet summaq; con-
 ad summā vitæ innocentia ac mentis puritate
 raret. Itaq; mox tam dira castigatione corp-
 strinxit, vt post lōga & diuturna ieiunia, pa-

I
er ab iplo
er alia fan
operibus
olatum
ARI PR
ad Caroli
nu Domi
rum regis
in villa C
natali
ni prohib
mbra or
e duos fac
ar, virtut
orentes de
aire regi
erram ite
eum a lo
non mod
a affectu
ius impi
e manib
singulari
di de reb
e disser
lamaron
or incred
ma q; coc
tis purita
ione corp
eiunia, p

deaceo cinere mixto, & aqua lachrymis temperata, seffum ieiunijs corpusculum refocillaret: deuotisque Christi athleta contra inimici insultus vigilijs & orationibus tanta instantia militabat vt plurimos suo exemplo a prauitate vitę ad omne honestatis studium inuitaret: prorsus vt dignis successibus ad sacerdotalem honore prouheretur, quod liberius maioreque cum auctoritate ac gratia diuinitis suis sermonibus, quibus pollebat plurimū, prodigatos hominum mores reformaret, & extinctam vique pietatis lucem nouo splendore excitaret.
Quod sanē quāta cum dexteritate ac fructu præstitit nulla vis orationis explicare potest. Nam populus qui effrenata prius mente in scelerum omnium licentiam ruebat, & obstinata mente verba vitę repellebat, adeo eius prædicatione repētē immutatus est, vt præclara quædam fidei incrementa susceperit, arque egregijs pietatis operibus concipiam fidei vim declarauerit. Richardus autē vt omnibus virtutum ornāmentis populum exornaret, admirabili sanctitatis exēplo laborabat. Quicquid in sermone prædicationis populus spontē obtulisset, mox pauperib⁹, quorū patrociniū insigni alacritate gerebat, distribuēbat, indignū planē reputans, eū de crastino presentis vitę cogitare, q; æternę vitę diuinitatē: quos leto hilariq; suscipies animo suauissimā primū cōsolationib⁹ fovebat, deindē necessitate eorū larga manu succurrebat, sauciaq; eorū corpora cōtō charitatis studio tractabat: vt nec leprosa q; deformia foetidaq; mēbra horreret. Ege-nos vagosq; ad domū suā euocabat, & opē benignitatis lux vltro offerebat, eosq; pecunijs ac vestimē-tibus instructos ita a se dimittebat vt etiā magno se ab-

Abstinencia
eius admi-
rahda.

Fit Presby-
ter.

Fructus con-
cionū eius.

Benignitas
eius in pau-
peres.

cis be-

eis beneficio affectum existimaret. Vnde tantus honor accreuit vt populus inter se beneficijs ac meritis in eum conferendis certaret, & tãquam licolam quendam in terris coleret.

Et quidem vir sanctus oblata quelibet eo animo acceptabat, vt eadem in pauperum solatia dederet. Cumq; alios occultis diabolica fraudationum vinculis obligatos per sedula predicationis hortamenta solueret; tum alios seculari captiuitate oppressos, pecuniæ largitione redimere carnalique seruitute liberatos ad suauissimam cunctissimamque Christi seruitutem conuertebat. Neque solum in his regionibus, nocturnas fortissimè discussit umbras, sed in vltimarum partium tannæ partibus cæcas ignorantie tenebras suauiter expulit, tantoque lumine illustrauit vt omnes isti eius se beneficijs diuites factos gauderent, benignitatem ac sanctitatem miris laudibus ac conijs celebrarent.

Exacto autem predicationis in Britannia beneficio, cum multiplici verbi Dei fructu in patria uersus est: vbi tanto se ardentius seruituti dedit, quanto sibi viciniorem remunerationis esse cognouit. Cumque magnos sibi cum a Regibus, tum à cæteris nobilibus ac plebe dignitate vniuersa honores deferri cerneret, voluit se ad eremum fuga eos declinare, ne perpetuum celestes vel amitteret vel certè manifestum riculum adduceret. Itaque Tristiacensem comitem ingressus syluam tuguriolum ibidem struxit, soli que Deo ac animæ puritati interclusam cælesti patria vitam exegit. Neque tam clausa eremi angustia lucis columna latere potest quin potius sui fulgoris radijs longè lateque

Captiuos redimit.

Fugit ad eremum.

monuit. Quapropter undique ad hominem Dei
diversis fatigati infirmitatibus conflexerunt, quos
orationis suę medicamine sanavit, omnesque ad se
quocumque morbo afflictos venientes, vel tristitię
cuiuslibet rãcore angustiatos, sanos hilaresque do-
mum remisit.

Interea dum pius Pater omnibus benignę consu-
lit, præcius diei, quo ex hac vita ad aternã vocan-
dus erat, Sigobardum commilitonem suum euoca-
vit, cuique præcepit ut funeri necessaria præpararet.

Quo dicto totus lachrymis perfusus discipulus li-
gnum quęsiuit, e quo aptos sacro Patris corpõri lo-
culos formaret: quod inter aptandum tot penę fle-
ribus rigavit quot ictibus percussit, & amaris antę
lachrymis, quã paternis membris implevit. In-
terim dum sancto Patri magna cum tristitia pius
filius pararet obsequium, validiore oppressus infir-
mitate inter orationis verba feruentesque gratiarũ

actiones spiritũ efflauit. Fuit corpus manibus ipsi-
us discipuli in sepulcrum a se præparatum, repõsi-
tum, ac ingenti lachrymarum imbri curatum. Sed
cũ mirum, cũ discipulus inter paternas exe-
quias præ nimio luctu, graui oppressus somno hu-
mili decuberet, eccẽ vidit in aula incredibili splen-
dore decorata luceque Solis clariore inambulãtem
Richarium, sibi que de præclara illa mansione pro-
piti abiecto que tugurio mirificę gratulantem, &

Christi bonitatem hymnis ac canticis extollentem.
Vide Sigobardus ingenti cum gaudio euigilans læ-
tor exequiarum opus prosecutus est, Deo dispo-
nente, ut & filius a luctu gemituque consolaretur
& patris gloria ad notitiã omnium perueniret.

Non multo post Abbas Ocialdus qui monaste-
rio in Centula sanctissimis disciplinis optimẽ con-
stituto

Egrotos &
infirmos ad
se venientes
sanat.

Mortuus s.
Richarius.

Visto Sigo-
berdi disci-
puli eius.

Corpus eius
Centulam
transfertur.

stituto cum pari pietatis laude præerat sanctissimum viri corpus summo cum honore ac gloria trāsbūtu suoq; in monasterio honorificè collocavit vbi multis admodum miraculis clarum, immensa opem ius dignè implorantibus, & corporis & animæ neficia largitur, præstāte Domino nostro Iesu Christo à quo omnis sanctitatis laus & miraculosa virtus ad nos dimanat.

MARTYRIUM S. ANTHIMI EPISCOPI
*pi Nicomedia. ex eo quod est apud Metaphrasam
 Successu hic S. Cyrillo eiusdem civitatis Episcopo*

27. Aprilis

ANthimus in præclara nobiliq; civitate Nicomedia oriundus eam ab infantia pietatis ac modestiæ præ se faciem tulit, ut nihil illius ornatus, nihil vitæ integritate carnis videretur. Erat adolescens adhuc adeo Christianæ philosophiæ deditus, rātaque gravitate moribus præditus, ut solo vultu oculisque, e quibus admirabile pietatis ac prudentiæ specimen elucebat, ad virtutis studium excitaret, & quasi quibusdam amoris diuini facibus inflammaret. Hinc cum hominis virtus in oculis & ora omnium veritate

Admiranda in adolescentem morū gravitas & pietas.
Fit Sacerdos & Episcopus.
 ad sacerdotij dignitatem, magnum id temporis gradum euectus est: nec multo post, sub è viuis Nicomediæ antistite, cōmuni omnium fragio in cathedrā eius frustra reluctans collo-

Ille verò cum sacri istius muneris functionibus precibus nullaque arte subterfugere possentisissimi gubernatoris instar vtraque manu arripuit, summisq; viribus laboravit, ut cōmuni sibi ecclesiæ nauem, sedatis impietatis fluctibus optatū salutis portum dirigeret. Quod sane quæ-